

Verval in de Gereformeerde Kerk

Prof. Johan Malan, Universiteit van die Noorde

SAMENVATTING: Het geestelijk verval in diverse gereformeerde kerken in Zuid-Afrika neemt de vorm aan van verwerping van vijf Bijbelse leerstellingen.

We leven in de tijd van de grote afval. De Bijbel wijst er op dat morele en geestelijk (of leerstellig) verval in de eindtijd geweldig zal toenemen. In 1 Tim 4:1 zegt de Heilige Geest dat mensen in de eindtijd afvallig zullen worden en verleidende geesten en leringen van boze geesten zullen volgen. Het gaat hier dus om verval vanuit Christelijke overtuiging naar duivelse dwaalleren. In het Nieuwe Testament worden Christenen waarvan de god van deze wereld de zinnen verblind heeft, ongelovigen en afgodendienaren genoemd. De Bijbel staat daarom ook geen oecumene toe, omdat dit geen zuiver geloof is.

Afvallig worden van het geloof, kan alleen als er al sprake is van een situatie van verval. Dit verwijst naar mensen die de Heer met hun lippen belijden, maar hun hart is ver van Hem verwijderd. Ze spreken dus met hun mond en verstand een geloofsbelijdenis uit, maar hun hart is niet wedergeboren. Dit maakt dat ze makkelijk door het Kwaad verleid kunnen worden om duivelse leerstellingen aan te hangen, bijvoorbeeld dat Jezus niet God is, dat de Bijbel niet Gods woord is, dat er geen duivel of hel is, dat je gered wordt door de doop, dat je geloofservaringen moet hebben, dat je door andere geloven ook behouden kunt worden enz.

Theologen die in zulke drogredenen geloven en ook predikanten die daarin worden opgeleid, dragen aanzienlijk bij aan het drastisch dalen van de geestelijke standaard in de gemeenschap. Ongeredde en vleselijke mensen houden er van dat predikanten zeggen dat ze behouden zijn zonder dat ze met hun zondige leven hoeven te stoppen. Hierover kunnen we in 2 Timotheüs 4 het volgende lezen:

“Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren.” (2 Tim 4:3-4)

De mensen willen fabels en leugens horen, bijvoorbeeld dat er geen werkelijke verlossing van zonde mogelijk is, en dat mensen zelf met de zonde in hun leven in het reine moeten komen. En dat iedereen die gedoopt en aangenomen, uitverkoren is en naar de hemel gaat. Deze oppervlakkige, misleidende en compromis-sluitende prediking is het zaad dat tussen de dorens en de distels en op de vlakke grond gezaaid is. Het is niet-veroordelend, sociaal aanvaardbaar door zondaars en geniet een grote aanhang.

Wat op dit moment in Zuid-Afrika, in haar regering, aan haar universiteiten en in veel van haar kerken gebeurt, is onderdeel van een wereldwijde aanslag op de Christelijke leer. Het uitfaseren van het geloof in de drie-enige God van de Bijbel, en van het evangelie van de verlossing, is een vereiste voor de komst van de oecumenische, godsdienstoverstijgende, antichristelijke nieuwe wereldorde. Dit de reden dat de Here Jezus godsdienstige boven aan de lijst van de tekenen van de tijd plaatste, toen de discipelen hem vroegen:

“Zeg ons wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld?” En Jezus antwoordde en zeide tot hen: Ziet toe, dat niemand u verleide!” (Matt 24:3,4)

“En vele valse profeten zullen opstaan en velen zullen zij verleiden.” (Matt 24:11)

“Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal.” (Matt 24:21)

Vandaag de dag worden inderdaad wereldwijd valse leren verkondigd.

Terwijl de ernstige aanval op het koninkrijk van God in omvang en kracht begint toe te nemen, zou je mogen verwachten dat er nog een beduidend aantal evangelische Christelijke kerken is waar de waarheid van Gods Woord met kracht verdedigd wordt. Helaas is het tegendeel waar. In de meeste kerken zijn dwaling, moreel verval en compromissen omwille van de eenheid aan de orde van de dag. Kerken worden lauw en afvallig en dwingen op die manier de Here Jezus om zich van hen te distantiëren. Zoals bij de gemeente in Laodicéa, waar hij tegen zei:

“Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal Ik u uit mijn mond spuwen.” (Op. 3:16)

Lauwe predikanten en gemeenteleden zijn mensen die compromissen sluiten. Ze zijn niet koud of warm, ze verwerpen het Christendom niet, maar ze verkondigen het ook niet en leven niet volgens de Bijbelse normen. De meeste mensen houden van compromissen (de middenweg) en lage eisen, maar voor de Heer is dit totaal onaanvaardbaar. Maar voor deze lauwe en afvallige mensen staat een heel leger leraren klaar om ze te sterken in hun dwalingen en ze in allerlei onbijbelse fabels en mythes te laten geloven. Petrus waarschuwt tegen de leugenpredikers die valse leren introduceren. Hij zei:

“Toch zijn er ook valse profeten onder het volk geweest, zoals ook onder u valse leraars zullen komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochenende en een schielijk verderf over zichzelf brengend. En velen zullen hun losbandigheden navolgen, zodat door hun schuld de weg der waarheid gelasterd zal worden;” (2 Pet. 2:1-2)

Is dit niet schokkend? Vele mensen zullen de verderfelijke praktijken van valse leraars navolgen, en door hun schuld zal de weg van de waarheid (de eis van wedergeboorte en heiligmaking) gelasterd worden! Deze leugenaars zullen populaire predikers zijn, die er hun bezigheid van maken om de kerken die nog de waarheid verkondigen, een slechte naam te bezorgen.

Waar komt toch deze menigte valse leraars vandaan, die de leiding neemt in het afbreken van de gezonde leer van de Bijbel? Sommigen van hen schromen zelfs niet om de Godheid en het verzoeningswerk van de Here Jezus te verloochenen. Ze moeten wel een opleiding hebben gevolgd waar dezelfde lage normen worden gehanteerd. Van daaruit dringen ze de kerken binnen en breken geleidelijk de erkende Christelijke leer af. Als ze niet op weerstand stuiten, zullen ze steeds meer schade aanrichten naarmate ze in aantal toenemen, en uiteindelijk zullen ze de overhand in de synodes krijgen. Een voorbeeld van een klein beetje zuurdeeg dat het hele deeg zuur maakt.

In diverse theologische faculteiten in de hele wereld, waaronder verscheidene in Zuid-Afrika, is in het tijdperk na de 2e wereldoorlog, in het bijzonder na de stichting van de Wereldraad van Kerken in 1948, een dermate grootschalig theologisch verval in Protestantse kringen aan de gang dat met recht van een vervallen Protestantisme gesproken kan worden. Men mag echter niet alles over één kam scheren, en iedere theologische faculteit, iedere opleiding en kerkgenootschap zal afzonderlijk in het licht van Gods Woord moeten worden beoordeeld. Wij hebben de opdracht om ons af te zonderen van de vormgodsdiensten (2 tim 3:5).

Hoewel de weg naar geestelijk verval niet altijd hetzelfde is, is het eindresultaat veelal hetzelfde, omdat dit verval de weg naar verdere dwaling opent, en de weg naar oecumenische banden met andere dwalenden. Hun gemeenschappelijke vijand is de Bijbelse waarheid, die vanwege zijn unieke aard geen compromissen kan sluiten.

Onderzoek naar het verval dat de afgelopen halve eeuw in de gereformeerde kerken in Zuid-Afrika plaatsgevonden heeft, maakt duidelijk dat er telkens vijf christelijke leerstellingen zijn die onderdeel zijn van het verval. Sommige daarvan zijn reeds verworpen, terwijl de overigen theologisch omstreden zijn en onderwerp van veel debat en vraagtekens. Het is afhankelijk van de mate van weerstand, hoever het verval in een kerk of gemeente gevorderd is. Wat opvalt is dat de leerstellingen die onder vuur komen te liggen, in een bepaalde volgorde van bijzaken naar hoofdzaken geplaatst kunnen worden.

1. De chiliastische wederkomstleer

Het Chiliasme heeft te maken met het aanvaarden van de letterlijke vervulling van de Bijbelse profetie over de eindtijd. Niet alleen zal Jezus Christus lichamelijk terugkomen op aarde en zijn voeten op de Olijfberg zetten, maar voor die tijd zal de Antichrist zich als persoon openbaren, en zeven jaar lang regeren over een wereldrijk. Zijn openbaring wordt tegengehouden door de kerk van Christus, die een tempel van de Heilige Geest is. Als de ware gelovigen weggenomen zijn door de opname in de Hemel, zal de Antichrist geopenbaard worden (2 Thess. 2:3-10).

Na de wederkomst van de Here Jezus aan het eind van die zevenjarige verdrukking zal er een duizendjarig vrederijk op aarde zijn, met het herstelde en geredde Israel aan het hoofd van de Natiën. Het Griekse woord 'chilios' betekent duizend, en is de basis van de term 'Chiliasme', wat het geloof in een letterlijk vrederijk op aarde na de wederkomst aanduidt. Door de vergeestelijking en het allegoriseren van de Bijbelse profetie is het Chiliasme reeds door de meeste gereformeerde kerken verworpen. Een duidelijke uitzondering in dit verband is de 'Evangelies-Gereformeerde' Kerk, die deze leer nog steeds in ere houdt.

De 'Groot Afrikaanse' kerk heeft in 1962 een algemeen synodebesluit tegen het chiliasme aanvaard, in termen waarvan de Bijbelse profetie symbolisch of allegorisch vertaald wordt. Hiermee werd volledig afstand genomen van de overtuigingen die de universiteit van Stellenbosch eeuwenlang gehuldigd had. Wijlen oom Timo Kriel, die vele boeken voor de Christelike Uitgewersmaatskappy (CUM) in het Afrikaans vertaalde, bevestigt dat de stichters van de universiteit van Stellenbosch allemaal chiliasten waren. In een voorwoord voor het boek *Die Laaste Nagwaak* zegt hij hierover onder meer het volgende:

"Ik was goed bevriend met de stichters van de universiteit van Stellenbosch: professor Hofmeyr, Marais, De Vos, Muller en ds. Neethling. Zij waren allemaal chiliasten; er was trouwens ook geen ander standpunt bekend. Het antishiliasme is veel later uit Nederland overgekomen en is er de oorzaak van dat een menigte wachters op de muren van Sion de waarheid verruilde voor een dodelijk zwijgen. Wat zal God met hen doen?"

Een geestverwant en produkt van de hierboven genoemde theologen, dr. D.R. Snyman, die NG predikant op Stellenbosch was, was een erg bekende chiliastische schrijver die diverse artikelen heeft gepubliceerd in het tijdschrift "Kyk, Hy kom!". Op aandrang van de lezers zijn die artikelen later in een boek samengevat en door CUM uitgegeven onder de titel: **Die komende Christus en die komende krisis**. Hierin worden de tekenen des tijds, het herstel van Israël, de opname, de

verschijning van de Antichrist en het duizendjarig vrederijk beschreven. In het voorwoord van dit boek schrijft dr. Snyman:

“Wij denken met dankbaarheid terug aan het onderzoek van de profetieën door mannen zoals prof. N.J. Hofmeyr, ds. G.W.A. van der Lingen, ds. S.J. du Toit, prof. C.F.J. Muller en prof. J.I. Marais. Laatstgenoemde heeft zich in zijn latere jaren in het bijzonder toegelegd op het bestuderen van de profetieën. Hij was van plan een uitleg van het boek Openbaring te publiceren. Zijn onverwachte dood heeft de verschijning van het boek verhinderd.”

Allen die hier werkten hadden een chiliastische (premillennialistische) denkkader. Helaas is verder onderzoek in deze richting verhinderd door de antichiliastische zienswijze die met name vanuit de Vrije Universiteit in Holland hierheen kwam. Het geloof in Europa is sterk beïnvloed door het anti-Semitisme in de 2^e wereldoorlog. Dit heeft ertoe geleid dat de profetische toekomst van Israël als volk ontkennt werd, en de kerk in de plaats van Israël gesteld is als “het Israël van het Nieuwe Testament”. Hierdoor zijn andere profetieën, bijvoorbeeld die over het duizendjarig vrederijk, ook vergeestelijkt en van hun letterlijke betekenis beroofd.

Het verval als gevolg van het antichiliasme heeft diverse belangrijke theologische gevolgen, waaronder de volgende:

- De Bijbel wordt als een symbolisch boek gezien dat niet letterlijk, grammaticaal-historisch verklaard wordt, maar vergeestelijkt wordt. Het Schriftgezag wordt hierdoor ondermijnd, ook op andere terreinen.
- De nieuwe hermeneutische beginselen leiden tot de vervangingstheologie, die de kerk de plaats van Israël laat innemen, de 144.000 geredde Joden uit de verdrukking vervangt door gelovigen van alle tijden, Babylon door Rome of Amerika enz.
- De ontkenning van een toekomstig vrederijk, en het gelijkstellen daarvan aan de huidige kerkdispensatie, leidt tot een ‘Koninkrijk-nu’ theologie waarin voorspoed, rijkdom en macht nagestreefd wordt.
- De binding van Satan gedurende het vrederijk wordt ook naar de kerkdispensatie verschoven, met als gevolg dat er geen aandacht meer is voor demonologie en geestelijke oorlogvoering. De aard en omvang van de strijd van een Christen wordt daardoor volledig onderschat. Wanneer mensen al ernstige problemen ervaren, wordt dit eerder psychologisch dan geestelijk onderzocht en behandeld.
- De vergeestelijking van de Bijbelse profetie, en de ontkenning van beloften zoals die van de opname, leidt tot geestelijke uitzichtloosheid onder Christenen omdat dit hun toekomstverwachting over de wederkomst volledig wegneemt. Dit wordt vervangen door seculiere idealen en vooruitzichten in de wereld van vandaag, en door een overmatige betrokkenheid bij politieke en sociaal-economische kwesties.

2. De leer van heiliging als tweede genadewerk

Tijdens de herleving in de 18^e en 19^e eeuw is er sterk nadruk gelegd op heiliging als tweede genadewerk ná bekering. Paulus zei hierover:

“Want dit wil God: uw heiliging, dat gij u onthoudt van de hoererij” (1 Tess 4:8)... “Daarom, wie dit verwerpt, verwerpt niet een mens, maar God, die u immers ook zijn heilige Geest geeft.” (1 Tess 4:13)

Gelovigen die dit in geloof aanvaardden, hebben een nieuwe ontmoeting met de Heer, die ook als “vervulling met de Heilige Geest” omschreven kan worden. Hierdoor worden lauwe, krachteloze, vleselijke, gebedsloze en wereldlijke Christenen op een pad van geestelijke groei geplaatst. Ze krijgen overwinning over verzoeken en vleselijkheid en wijden zich met hun hele hart aan de evangelisatie om zodoende het koninkrijk van de hemel te helpen uitbreiden.

Een herleving van dien aard is meer dan een eeuw geleden in Wellington onder de bediening van dr. Andrew Murray begonnen. Tegenwoordig wordt dit spottend als een “second blessing” afgedaan, of als “methodisme”, m.a.w. dat het op mensenwerk berust. Theologen die deze stap op de heilsweg afwijzen, beweren dat alle Christenen vervuld zijn met de Geest. Echter hoe verklaren zulke theologen het verschijnsel van vleselijke Christenen die een leven van vallen en opstaan leiden en die duidelijk niet door de Heilige Geest worden geleid?

- Paulus dringt bij de Romeinen sterk aan op een geestelijke gesteldheid waarbij ze zichzelf dood moeten rekenen voor de zonde:

“Zo moet het ook voor u vaststaan, dat gij wèl dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus. Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen” (rom 6:11-12). Ze worden vermaand om door de Geest de werken van het lichaam te doden, zodat ze niet naar het vlees leven, maar naar de Geest. (Rom 8:13). Hieraan voegt hij nog toe dat ze niet aan de wereld gelijkvormig moeten worden, maar veranderen moeten door de vernieuwing van hun denken.” (Rom 12:1-2)

- De Korintiërs wordt het erg kwalijk genomen dat ze geen door de Geest vervuld leven leiden:

“En ik, broeders, kon niet tot u spreken als tot geestelijke mensen, maar slechts als tot vleselijke, nog onmondigen in Christus. Melk heb ik u gegeven, geen vast voedsel, want dat kondt gij nog niet verdragen. Ja, dat kunt gij ook nu [nog] niet, want gij zijt nog vleselijk. Want als er onder u nijd en twist is, zijt gij dan niet vleselijk, en leeft gij niet als (onveranderde) mensen?” (1 Kor 3:1-3)

- De Galaten worden berispt voor hun dwaze optreden, omdat ze teruggevallen zijn nadat ze zo’n goed begin gemaakt hebben:

“Zijt gij zó onverstandig? Gij zijt begonnen met de Geest, eindigt gij nu met het vlees?” (Gal. 3:3)

- De Efeziërs worden er aan herinnerd dat ze hun oude mens, dat wil zeggen het vlees, moeten afleggen en de nieuwe mens moeten aandoen. Paulus zegt hun

“dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verderve gaat, naar zijn misleidende begeerten, dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet, die naar (de wil van) God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid.” (Ef. 4:22-24)

- Bij de Kolossenzen wordt de beginselen van afleggen en beklede ook aangescherpt. Ze moeten hun leden die op de aarde zijn doden, namelijk toorn, woede, vuile taal en leugens, en zich volkomen met de nieuwe mens bekleden:

“Doodt dan de leden, die op de aarde zijn: hoerij, onreinheid, hartstocht, boze begeerte en de hebzucht, die niet anders is dan afgoderij, om welke dingen de toorn Gods komt. Daarin hebt ook gij eertijds gewandeld, toen gij erin leefdet. Maar thans moet ook gij dit alles wegdoen: toorn, heftigheid, kwaadaardigheid, laster en vuile taal uit uw mond. Liegt niet meer tegen elkander,

daar gij de oude mens met zijn praktijken afgelegd, en de nieuwe aangedaan hebt, die vernieuwd wordt tot volle kennis naar het beeld van zijn Schepper,” (Kol. 3:5-10)

Wat gebeurt er als de leer van de heiligmaking niet verkondigd wordt? Dan vindt er geen geestelijke groei naar volwassenheid plaats in de gemeente. Gemeenteleden blijven kinderen in het geloof, waardoor ze op en neer en heen en weer geslingerd worden door “allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt”. (Ef 4:14)

Ze zullen niet vanzelf uit deze toestand komen, niet zonder dat ze met overgave het “eigen ik”, de oude mens, kruisigen en met de Geest van God vervuld worden. Voor zulke leden moet voortdurend de bekering gepreekt worden, omdat de meesten van hen na enige tijd niet eens meer geloofszekerheid hebben. Paulus was om deze reden erg ongelukkig met de Hebreeërs:

“Want hoewel gij, naar de tijd gerekend, leraars behoortet te zijn, hebt gij weer nodig, dat men u de eerste beginselen van de uitspraken Gods leert, en gij hebt nog melk nodig (en) geen vaste spijs.”(Hebr. 5:12)

Gemeenteleden die niet heilig leven, zijn vol van de wereld, de zonde en het “eigen ik”. Zij hebben niet het geestelijke vermogen om goed van kwaad te onderscheiden, ook niet op het gebied van de Bijbelse leer. Ze zijn een gemakkelijke prooi voor allerlei geestelijke dwaling, inclusief de charismatische ervaringsleer met zijn toenemend aantal buiten-Bijbelse ervaringen en manifestaties.

3. De op wedergeboorte gebaseerde verlossingsleer

Nadat in een afvallige kerk de chiliastische wederkomstleer en de leer van heiligmaking hebben afgedaan, wordt de evangelische verlossingsleer aangevallen. Deze wordt vervangen door een kerkelijk ritueel dat is gebaseerd op doopzaligheid <tooltip: de (oorspronkelijk Rooms-Katholieke leer die zegt dat de doop zaligheid garandeert>. Het gevolg hiervan zijn leden die vormgodsdienstig (naamchristenen) zijn, en die de Heer met hun lippen belijden, terwijl hun niet wedergeboren harten ver van Hem verwijderd zijn:

“Dit volk eert Mij met de lippen, maar hun hart is verre van Mij. Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn.” (Matt. 15:8-9)

De Bijbelse verlossingsleer is op een duidelijke belijdenis van zonden gebaseerd (1 Joh 1:8-9), op grond waarvan de Heer zo iemand zijn zonden vergeeft en hem nieuw leven geeft door hem geestelijk wedergeboren te laten worden. Zonder zo'n wedergeboorte zal niemand het koninkrijk van God zien (Joh. 3:3). Zondaars die tot zondebesef komen, worden er mee geconfronteerd dat ze een duidelijk besluit moeten nemen, namelijk belijdenis van hun zonden en bekering. De leer voor wedergeboorte wordt in de verbondstheologie echter door de doop vervangen. Op grond hiervan wordt een persoon voor tijd en eeuwigheid zalig verklaard, terwijl hij volgens Bijbelse maatstaven mogelijk niet eens gered is!

Het is tot zulke geestelijk in verval geraakte en afvallige kerken dat de Here Jezus zegt:

“Maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde verzaakt hebt. 5 Gedenk dan, van welke hoogte gij gevallen zijt en bekeer u en doe (weder) uw eerste werken. Maar zo niet, dan kom Ik tot u en Ik zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, indien gij u niet bekeert.” (Op. 2:4-5)

Indien zulke gemeenten niet de evangelische verlossingsleer en de leer voor heiligmaking in ere herstellen, zal de Heer zijn kandelaar van hun wegnemen, en dan zal totale duisternis in hun midden heersen. Dit is precies wat de duivel wil, want dan kan hij hun zinnen verblinden zodat zij de Bijbel als Gods Woord verwerpen, en de Here Jezus als Zoon van God en enige Verlosser van de mens.

4. De Bijbel als het foutloze en letterlijk geïnspireerde Woord van God

Prof. Sakkie Spangenberg van Unisa, die zelf niet gelooft dat de Bijbel het foutloze en letterlijk geïnspireerde Woord van God is, beschrijft de paradigmaverandering in de Bijbelse wetenschap als volgt:

- Aanvankelijk werd de Bijbel als het Woord van God beschouwd, en werd de methode van historische, letterlijke verklaring gevolgd. Deze zienswijze is door de kerkhervormers bevestigd. Ze berust op de aanvaarding van het feit dat de Bijbel Gods Woord is dat onder de leiding van de Heilige Geest door individuele gelovigen geschreven is. God heeft Zichzelf door Zijn Woord aan ons geopenbaard. (Evangelische Christenen geloven dit vandaag de dag nog – red.).
- Daarna werd de Bijbel als **Gods Woord in mensentaal** gezien, en dit leidde aan het einde van de 19^e eeuw tot de historisch-kritische verklaringsmethode (de zgn. hogere kritiek). In deze zienswijze bestaat de Bijbel uit een verzameling godsdienstige geschriften uit het Nabije-Oosten die door feilbare mensen geschreven zijn, en die dikwijls herzien en uitgebreid zijn. Hun geschriften bevatten geloofsinzichten en geloofsgetuigenissen uit die tijd.
- Tegenwoordig wordt de Bijbel als “Woorden over God” bestempeld en wordt de literaire verklaringsmethode beoefend. Dit heeft in het midden van de zeventiger jaren zijn beslag gekregen. In de moderne literatuurwetenschap is de nadruk eerst van de auteur naar de tekst, en uiteindelijk naar de lezer verschoven. Narratologische en retorische analyses worden op Bijbelgedeeltes toegepast, alsook deconstructie en andere literaire methodes van analyse. De Bijbel kan nu vrijelijk als een verzameling mythen en verhaaltjes worden beschouwd waarvan morele waarden en zedenleer afgeleid kunnen worden.

Prof. Spangenberg heeft de NG Kerk in een referaat op Stellenbosch opgeroepen om: (1) delen van de Bijbel als Mythen (of verhalen) te beschouwen en (2) om ook de geschriften van andere godsdiensten te lezen om het leven zin te geven.

Niet iedere verwerping van de Bijbel als Woord van God leidt tot zulke vergaande uitspraken, maar deze zienswijze wordt zeker niet enkel in kleine kring aangetroffen. De nieuwe benadering van de Bijbel kan ook in verscheidene nieuwe vertalingen teruggezien worden, waarbij de vertalers niet schromen om naar eigen inzicht te interpreteren en ook (volgens hen) omstreden zinnen of teksten weg te laten. Ze gebruiken bedenkelijke grondteksten, en nemen hebben grote vrijheid doordat ze de dynamisch-ekwivalente vertaalmethode gebruiken. De “Nuwe Afrikaanse Vertaling” is ook op die manier vertaald, en dient daarom door evangelische Christenen afgewezen te worden. Deze Bijbel bevat zeker waarheden, maar het is niet de hele waarheid en niets dan de waarheid!

5. De Godheid en uniekheid van Jezus Christus

De meest fundamentele Christelijke leerstelling die door liberale theologen aangevallen en verworpen wordt, is de Godheid van Jezus Christus. De afgelopen jaren wordt hier een levendig debat over gevoerd. Verscheidene Zuid-Afrikaanse theologen zeggen openlijk dat de zogenaamde

“historische Jezus” geen “God” is. Hiermee wordt ook het unieke van Jezus als de enige verlosser van de mensheid verworpen, en wordt beweerd dat zaligheid ook door andere geloven zoals Islam, Boeddhisme, Hindoeïsme en de Afrikaanse religies verkregen kan worden. Er zijn dus “meerdere wegen die naar Rome leiden”.

Deze zienswijze van Jezus wordt, evenals het Multi-godsdienstige scenario waarbinnen het Christendom met andere religies wordt gelijkgesteld, reeds in diverse boeken over religie voor school- en universitair onderwijs aangetroffen.

Hoelang zal het nog duren voordat deze drogrede ook tot op Gemeente-niveau in afvallige kerken zal doordringen? De waarschuwing van Petrus is in deze tijd bijzonder relevant. Hij zegt:

“Toch zijn er ook valse profeten onder het volk geweest, zoals ook onder u valse leraars zullen komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochenende en een schielijk verderf over zichzelf brengend.” (2 Pet. 2:1)

Slot

We bevinden ons duidelijk in de tijd van de grote afval die voorafgaat aan de openbaring van de Antichrist, de mens der wetteloosheid (2 Thess. 2:3-4). We moeten ervoor waken dat we in deze tijd de balans niet naar de verkeerde kant laten doorslaan, omdat we mogelijk nog geen duidelijke standpunten ingenomen hebben over Christelijke leerstellingen. De Here Jezus zei dat er nog een grotere scheiding tussen gerechtigheid en ongerechtigheid moet komen:

“Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht; wie vuil is, hij worde nog vuiler; wie rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid; wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd.” (Op. 22:11)

“Daar wij nu deze beloften bezitten, geliefden, laten wij ons reinigen van alle bezoedeling des vlezes en des geestes, en zo onze heiligheid volmaken in de vreze Gods.” (2 Kor 7:1)

Het bezoedelen van het vlees is morele zonde, terwijl de bezoedeling van de geest duidt op leerstellige dwalingen, bijgeloof en ongeloof. Hiervan moeten we verlost worden. Dit zal alleen gebeuren als we vervuld zijn met Gods Geest, verstandelijk inzicht hebben en door de onvervalste melk van het Woord gevoed worden (1 Pet. 2:2).

Meer dan ooit tevoren moet ons licht tot eer van de Heer en zijn koninkrijk schijnen. Zonder duidelijke geloofsovertuiging zullen we door de macht van de duisternis overvallen en meegesleurd worden. Moge de Heer ons hiervoor bewaren zodat we onberispelijk voor Hem kunnen verschijnen.